

твориах єсі. Быдѣлъ єсі слаѣцѧ мѣмѡ ильї, и зрешию
 дѣлъ єсі благоѧвїе: помѣзлах по єсі ѿскѹдное тѣло
 брениемъ, иже ѿ бренија исправивый сосудъ. Шверзлах єсі
 свѧтъ входъ, показавъ человѣкъ твари добротъ. Быдѣлъ єсі
 жено глезащю, и прѣжде времене воскресенія
 ѿда оубивъ, извѣлъ єсі ѿтъ лазара, ѿко же иезу оутѣ
 лъвѣвыхъ исхитивъ ѿ смѣрти человѣка. Быдѣлъ сѹ-
 мѣльни припадающа мѣжа, крѣшненіемъ бездѣтства лю-
 тъ погрѣжаема, преклонилса єсі ѿбѣ молитвами, и воз-
 звалъ єсі дѣвицъ: Тебѣ же возгласивъ, дѣвица воста,
 смѣрть же ѿбѣже. Возерпъ къ тебѣ и Хананейска жена,
 дщерь своему видѣющи ѿ всѧ оутрѣждаемъ, и возопивши:
 помилуй мѧ, надѣжи не погрѣши: вѣръ бо єлъ прїемъ,
 ѿ быци болка ѿгнѧлъ єсі, и дѣмона всѣльника ѿгнѧлъ
 єсі, дѣвицѣ подавъ здрѣбѣ, материнѣ плачь оутолицъ
 єсі. Малыми хлѣбы мнѣфи тысащи въ пустыни насы-
 тилъ єсі. Паче єсмъ и ѿзи не хлѣбомъ, но правдю:
 малымъ крѣпющи прошъ человѣколюбїа Твоегѡ, да и ме-
 не ико ѿ предпоминайхъ помилуй. Оутѣбленъ єсмъ дѣ-
 шеню, ико блудниця прѣжде покамѣнѣ: мѣрзокъ єсмъ всѣмъ
 ѿко же кровоточивам прѣжде искѣленія мнѣмаж нечистѧ:
 разслѣбленъ єсмъ душою, паче тѣломъ разслѣблнаго:
 слѣпъ єсмъ дѣшевыима очима, ѿко же ѿ рожденія слѣ-
 пецъ тѣлесныима: оутерпвленъ єсмъ грѣхми, заключе-
 ню душу имѣя въ тѣлѣ, ѿко же грѣхъ имѣше лазара,
 всѣхъ всѣ вѣды на себѣ приношу. Но Ты, Господи,
 всѣхъ помиловавый, менѣ припадающа помилуй, и тицѣ
 зовуща: Боже, помилуй мѧ грѣшиаго. Что же оубищъ че-
 ловѣколюбивый Судїа, любопочтивый трада ѿдатель
 текущимъ въ покамѣній путь; И Фарисею возвышаю-
 щемъ терпаше, и мытарю каящемъ радовашеся.
 Вѣма же, ѿвъ оубищъ славесы ико ѿблыими вѣты ѿ